

DETEKTIV SEDLINA - 14.

ÁšterÁ½, 12 kvÁten 2020

TÁch deset vÁ½Áje uvedenÁ½ch bodÁ podle mne zaklÁdÁ; prostor k dÁvodnÁ½m pochybnostem o celÁom vyÁjetÁ™ovÁ; Moje hypotÁza, kterÁ; se snaÁ¾Á- brÁjt v potaz vÁjechny dostupnÁ informace á€“ smÁÁ™uje do rodin zavraÁ¾dÁnÁ½ch nÁco tajÁ- á€“ a stejnÁ; tak sousedi mrtvÁ½ch. MinimÁlnÁ ten, kterÁ½ novinÁ;Á™ovÁ, snoubence pÁjÁ•il dobÁ-jeÁ•ku. MÁ pracÁ- policie, aby pÁ™Á-buznÁ© a sousedy obÁtÁ- s nesrovnalostmi v jejich vÁ½povÁdÁch konfrontovala. Ale jak Á™Á-kÁ; neznÁjm vyÁjetÁ™ovatele tohoto mordu á€“ a nemÁjm pÁ™Á-stup ke vÁjem informacÁ-m.... Pecka se pokouÁjel vÁjechno, c

Sedlina naservÁ-roval, utÁ™Á-dit.

á€žTak jak to vidÁ-Á; ty, Olivere?á€œ

á€žNo, s tou nabÁ-jeÁ•kou je to divnÁ½. NeznÁjm Á•lovÁ;ka, kteréj by mi ji pÁjÁ•il á€“ a kdybych mu ji vÁ•as nevrÁjtil, se o ni nezajÁ-mal. UÁ¾ proto, aby nejela zbyteÁ•nÁ; dlouho.á€œ

á€žJe vidÁ;t, Á¾e uÁ¾ jsi vedle mÁ; nÁ;Á•Á-m naÁ•ichl, Olivere á€“ myslÁ-m tedy v dobrÁom slova smysluá€œ, dodal s Á°smÁ;vem Sedlina, kdyÁ¾ postÁ™ehl na OliverovÁ; tvÁjÁ™mi hranÁ© pohorÁ;enÁ-, Á•Á-m Á¾e jako naÁ•ichl.

á€žSnad ani neá€œ, uchechl se Oliver. á€žA taky mi pÁ™ijde divnÁ½, Á¾e by vraÁ¾dili tu Á¾enskou. NavÁ-c jako prvnÁ-. ProstÁ; bych si poÁ•kal, aÁ¾ vyleze ten chlap. NÁ;jak bych ho vylÁjkal, nevÁ-m.á€œ

á€žPÁ™esnÁ; taká€œ, pokÁ½val hlavou Sedlina. á€žPokud obÁ;ti vrah sledoval, musel vÁ;dÁ;t, kdy mÁ; Ájanci bÁ½t s obÁ;tÁ- sÁjm.á€œ

á€žJenÁ¾e, kdo je teda zabÁ-jel? NavÁ-c uÁ¾ se tam jeden pÁ™iznal.á€œ

á€žJo, ten, kdo pÁvodnÁ; mÁ; bÁ½t pouze Á™idiÁ•. MoÁ¾nÁ; to tak je á€“ a pak nenÁ-, co Á™eÁjít. Ale upÁ™Á-mnÁ; á€“ sedÁ- to? MnÁ; to pÁ™iznÁ;nÁ- pÁ™ipadÁ; Á°Á•elovÁ© á€“ neseDÁ-. NemajÁ- stÁjle vraÁ¾ednou zbraÁ;, pokud vÁ-m. CelÁ© je to divnÁ©. Jako jo, mÁ; Á¾e to tÁ™eba i tak bÁ½t á€“ ale tÁ;ch podivnostÁ- vidÁ-m mraky, Olivere. Jinak á€“ to bych samozÁ™ejmÁ; jen spekuloval. Nechal bych to tak, Á¾e bych vyslechl toho souseda s dobÁ-jeÁ•kou á€“ a pÁ™Á-buznÁ© zavraÁ¾dÁnÁ½ch. ZejmÁ©na bratry tÁ© dÁ-vky. Jeden z nich, ten mladÁjÁ-, byl prÁ½ na ni hodnÁ; fixovanÁ½. MoÁ¾nÁ; aÁ¾ nezdravÁ; á€“ ale to uÁ¾ zase zachÁ;zÁ-m kamsi do divokÁ½ch spekulacÁ-.

SpÁ-Á;je mÁ; pÁ™ipadÁ; podivnÁ©, Á¾e tÁ-mto smÁ;rem se vyÁjetÁ™ovÁ;nÁ- zÁ™ejmÁ; vÁbec neubÁ-ralo. To mnÁ; by v hlavÁ; stÁjle dokola hlodalo á€“ proÁ• novinÁ;Á™ova snoubenka zemÁ™ela prvnÁ-. A proÁ• nezkusila utÁ©ct Á•i se brÁjnit. To ji pachatel pÁ™ekvapil tak nÁjhle?á€œ

á€žAsi nemÁjm, Á•Á-m protiargumentovatá€œ, pronesl zklamanÁ; Pecka. á€žUznÁ;vÁjm, Á¾e mi to takÁ© nehraje. JestliÁ¾e si zmapuju nÁ;Á•Á- dennÁ- reÁ¾im, nemÁ;Á¾e se mi stÁjít, Á¾e mÁ; pÁ™ekvapÁ-snoubenka obÁ;ti. Taky mi pÁ™ipadÁ; pÁ™itaÁ¾enÁ½ za vlasy, Á¾e by nÁ;kdo mrznul nÁ;kde dvÁ; hodiny venku á€“ a to i potÁ©, kdy se jeho cÁ-l dostavil. Mohl je sejmout hned, jak Ájli dovnitÁ™. Anebo prostÁ; zastÁ™elit jenom jeho á€“ a utÁ½ct. TentokrÁjt si teda moc nezahrajeme á€“ vzdÁ;vÁjm to. NenapadÁ; mÁ; nic, Á•Á-m bych zÁjsadnÁ; oponoval.á€œ

á€žHmmm á€“ asi, aÁ¾ tu s tÁ-m praÁ;tÁ-m, pÁjdu vyÁjetÁ™ovat na Slovensko, Olivereá€œ, zasmÁ;il se srdeÁ•nÁ; Sedlina.

Tato pÁ™edstava evidentnÁ; pobavila i Pecku. á€žTak to se tam majÁ- na co tÁ;Ájít.á€œ

á€žTo myslÁ-m i bez te mneá€œ, uÁjklÁ-bl se ironicky Sedlina, kterÁ©mu se okamÁ¾itÁ; vybavila slovenská; politická; scÁ©na. On rozhodnÁ; k tÁ;m, kdo by jÁjsali nad zvolenÁ-m Zuzany Á©eaputovÁ©, nepatÁ™Á-.

â€žJenomâ€œ, otãizal se Oliver, â€žv Å•em tohle vãjecho jako pomããze naãjemu vyãjetã™ovãjnã-?â€œ

â€žV tom, abychom se umãli oprostít od schematismu. Od pã™edem jasnãho konstruktã, kterã½ se nabã-zã-. Tam je to zã™ejmã© â€“ zabitã½ novinãjã™ musã- bã½t obãtã- svã© prãjce. Ale co kdyã¾ on nebyl primãjnã- obãtã- â€“ a motivem vãbec nenã- novinaã™ina? To samã© pak platã- v naãjem pã™ã-padã, â€“ nabã-zejã- se sexuãjlnã, motivovanã© vraã¾dy. Ale co kdyã¾ je motiv jinã½ â€“ a vãbec nejde o to, Å¾e jsou ty holky ve vztazã-ch nestãjã© a pã™elã©tavã©? Nã, kdy je dobrã© poodstoupit â€“ vãci pak vidã-ãj v ãºplnã, jinã½m svãtle.â€œ

â€žNo, u nãjs mi to pã™ijde naprosto jasnã½. Bude to nãjakã½ nadrã¾enã½ hovado â€“ nebo nãkdo, kdo prostã½ nedokãjã¾e holku normãjlnã½ sbalit, tak ji radã½ zabijeâ€œ, zafilosofoval Oliver. Sedlina tuto poznãjmkã pã™eãjel mlãenã-m â€“ a kdo Sedlinu znal, vãdã½l, Å¾e silnã½ nesouhlasnã½m. Sedlina byl rãjd, Å¾e s Peckou mãã¾e aspoã½ o nãkterã½ch vãcech mluvit. To s mnohã½mi jeho vrstevnã-ky by to nebylo moã¾nã©. Co se politiky tã¾e, tam se s Oliverem takã© v podstatã½ mã-jeli. Sedlina vãjak vã-tal fakt, Å¾e Peckovi neimponujã- â€žvymã-tã½i ã½jblaâ€œ, jak je nazã½val, ã½ fanatiã-tã- ã½jã™itelã© jediná© pravdy jako Halã-k, Putna, Mitrofanov, Kocã½b, ã½ tã½tina, Slonkovã½, Fridrichovã½, Drtinovã½, ã½ afr, Kundra, J. X. Doleã¾al, Rejã¾ek, Hã™ebejk, Pavel Novotnã½, Jan Hruã½ã-nskã½ a mnozã- dalã½. Sedlina nechãjpal, kde se ti rãznã- jakubovã© jandovã©, karlovã© kovã½ã™ovã© ã½ ivani bartoã½ovã© berou. Z Pirã½tã½ mu pak bylo vãbec silnã½ nevolno. Nejradã½ji by legalizovali drogy, nemajã- daleko k pornu, ostatnã½ Krausovã½ jako â€žPornomã-ã½â€œ je uã¾ pojem â€“ a pã™ipomã-najã- mu budovatelskã© typy â€“ jen s tã-m dodatkem, Å¾e budujã- kapitalismus, kterã½ se zatã-m zmã-tã½ v obrovskã½ch kã™eã-ch.

Sedlina si nemyslã-, Å¾e by jeho skepse pramenila z vãku. Z dneãjnã- politickã© scãny by se mu dãlalo ã½oufl, i kdyby mu bylo podstatnã½ mãnã½, o tom je pã™esvã½dã-enã½. Kdyã¾ si vzpomene napã™ã-klad na exministra Nãmce a kauzu katarskã©ho prince. Dalã½ã- vã½teã-nã-k, exministr Pelikãjn, zase pro zmãnu poruã½l prãjvo v kauze pana Nikulina, jenom aby se zavdã½ãil velmoci za louã¾ã-. A senãjtor Lãjska, kterã½ snad v ã¾ivotã½ neãetl ã½stavu svã© zemã½, sepsal body, kdy mã½ prezident republiky tento dokument poruã½t. Jak vidno, poruã½ujã- ho jinã-. A senãjtorovi Lãjskovi evidentnã½ vadã-, kdyã¾ se hlava stãjtu ãºstavnã-ho textu drã¾ã-.

Jeã½tã½ chvã-li si s Oliverem povã-dali, naãeã¾ ten se zvedl, Å¾e pã™ec jen uã¾ bude muset domã½.

Sedlina si pak jeã½tã½ chvã-li prochã½zel jednotlivã© body, s nimiã¾ Pecku seznaã½mil. Nemohl si pomoci â€“ pã™ipadalo mu, Å¾e jeho pochybnosti jsou opã™eny o solidnã- zeã½ velmi silnã½ch argumentã½.

Hana Koã¾ã™ã-kovã½ se pokouã½ela od dalã½ã- vraã¾dy abstrahovat. O svã©m manã¾elovi si nedãlala iluze. O to vãce potlaã½ovala jakoukoli myã½lenku typu, Å¾e by s tã½mi mordy mohl mã½t nãco spoleã-nã©ho. Byla jiã¾ mistrynã- ve vytã½sã½ovãjnã-nepã™ã-jemnã½ch vãcã½.

Prã½vã½ se s jednou znãjmou domlouvaly, jak v ã½ervnu vyrazã- do Bosny. U mã½sta Visoko chtã½jã- navã½tã½vit pyramidu. Tedy pro nã½ je to pyramida â€“ pro ostatnã½ lidã½- stromy porostlã½ kopec.

â€žJsem zvã½davã½, jakã½ tam bude energieâ€œ, zaã½vitoã™ila Hanã½ina kamarã½dka.

â€žJe to magickã© mã½stoâ€œ, zasnãla se Hana. â€žStraã½nã½ se tam tã½ã½ã½-m. Bude to zajã½-mavã½.â€œ

Hanka se zamĚřovala na urĚitĚ data ě i podle ĚplĚkĚ a zatmĚnĚ- mĚsĚ-ce, kdy pĚřidala takzvanĚ ěžpochody za energiĚ-ě, jak to nazĚřvala.

To, Ěe experti na archeologii oznaĚili existenci tĚto pyramidy za mĚtus a podvod, Hance ani jejĚ- znĚmĚ nijak nevadilo. ěŽoni to schvĚlnĚ tajej. NechtĚj, aby se lidi probouzeli ě aby v sobĚ objevovali energii ě potĚbujĚ- vysĚlenĚ znavenĚ vyĚĚavenĚ robotyě, rozvĚjĚnila se Hanka. KamarĚdka jĚ- horlivĚ pĚřitakala.

ěŽTĚba takovĚ farmaceutickĚ lobby. Ta si nepĚřje, aby se lidĚ rozvĚjeli. Takovej Petr Chobot je jim trnem v oku.ě

ěŽSnaĚej se nĚs ovlĚdat. Ale nepovede se jim toě, dodala zanĚ-cenĚ HanĚina znĚmĚ.

Kdyby tu byl AntonĚn Sedlina, jen by si zhluboka povzdechl. Sice farmaceutickou lobby z duĚje nenĚvidĚ ě jak si cpe kapsy na Ěkor zdravĚ- vĚtĚjiny lidĚ- ě ale ezoteriky rovnĚĚ nemusel. PĚřilo mu, Ěe snad zĚmĚrnĚ devalvujĚ- smysluplnĚ odpor proti nadnĚrodnĚ-m korporacĚ-m. Ne snad, Ěe by nĚkdo nemohl mĚ-t nĚjakĚ nadĚnĚ- druhĚ Ěit ě ale ve vĚtĚjĚnĚ pĚř-padĚ mĚ tyto lidi za ĚjarlatĚjny. MĚsto historie ĚĚili nĚjakĚ energetickĚ pole, smyĚlenĚ mimozemskĚ civilizace a kdo vĚ- co vĚjchno. Sedlina si nechtĚl vybĚrat mezi ezoterickou a takzvanou vĚdou, kterĚ podle jeho mĚnĚ- vykazuje mnohdy poplatnost danĚmu systĚmu a oplĚvĚ mnohĚmi mezerami. Sedlina si cenil objevovĚnĚ- faktĚ ě aĚ ho tato fakta pĚřivĚdĚla kamkoli. NesnĚjel manipulaci a vymĚvĚnĚ- mozĚ. Po pĚř vĚtĚjch v rozhovoru s KoĚaĚ-kovou mu doĚjlo, Ěe si toho moc Ěci vskutku nemajĚ. ZajĚ-mala ho vlastnĚ jenom jako moĚnĚ podezĚelĚ, kterĚ mĚla motiv. Co kdyĚ jĚ- zĚjety jejĚ-ho muĚe pĚřrostly pĚřes hlavu? Co kdyĚ to celĚ chce na nĚho hodit? KoneckoncĚ, kdo vĚ-, jak to bylo s jejĚ- dcerou Lenkou. Co kdyĚ se manĚelovi mĚ-?

Zavrhnout tuto teorii zatĚ-m nemohl.

Jan KlecĚ-rek se jiĚĚ nĚkolik dnĚ- cĚ-til mimoĚřdnĚ mizernĚ. Sice ho ĚekĚj v uvozovĚjch pouze podmĚnka a nĚjakĚj pokuta ě ale okolĚ- mu dĚjvĚj najevo, jak ho nenĚvidĚ. U dveĚ- jeho bytu nĚkdo nasprejoval slovo ěžkoĚkovrahě a naznaĚil malĚ vku Ějibenice.

VĚ-, Ěe se v parlamentu projednĚvĚj zpĚř-snĚnĚ- postihu za tĚřĚnĚ- zvĚ-Ěmat. KdyĚ si vezme, Ěe by mohl jĚ-t sedĚt ě jako jeho matka ě ĚplnĚ se rozklepe. PĚřpadĚj si zbyteĚnĚ, hnusĚ- se sĚm sobĚ. SouĚasnĚ se ale takĚ lituje ě a nenĚvidĚ- ty druhĚ. Tyto pocity se v nĚm pĚř-mo perou. Jenom netuĚĚ-, jak dlouho se dĚj nĚco podobnĚho vydrĚĚt. VilĚm BroĚan byl podrĚjĚdĚnĚ. otravovat policie? No dobĚ, tak Moniku BareĚjovou znal.

ěŽMĚli jsme spolu sex. TeĚka.ě

ěŽVĚdĚla to vaĚje dcera?ě

Zkusil zatloukat. ěŽMyslĚ-m, Ěe neě, zabruĚel vyhĚbavĚ.

ěŽPodĚ-vejte seě, zatvĚjĚ se pĚř-snĚ Sedlina ě ěŽmy mĚjme ponĚkud jinĚ informace. Podle jednĚ svĚdkynĚ jste spal s holkou, co jĚ- pĚřebrala kluka, dokonce dvakrĚjt. Jednou se jednalo o Julii KrnĚjvkovou, podruĚĚ Moniku BareĚjovou. ObĚ jsou mrtvĚ. Tak co nĚjm ĚĚknete? Zнала vaĚje dcera i Denisu BuĚĚnskou?ě

VilĚm BroĚan sklopil oĚi. Velice tiĚje zadrmlil: ěŽJo, chodily spolu do jezdeckĚho oddĚlu. Brala to jako zradu, Ěe

jsem se s nã- taky vyspal.â€œ

Sedlina pozoroval po oã•ku Olivera â€“ a pã™iã¡lo mu, ã¼e je nebã½vale bledã½.

â€žJe to ale naprostã¡ blbostâ€œ, vykã™ikl pã™ã-mo zoufale Broã¼an.

â€žCo je naprostã¡ blbost?â€œ, zeptal se klidnã› Sedlina, byã¥ mu bylo naprosto jasnã©, co mã¡j otec Markã©ty Broã¼anovã© na mysli.

â€žNo ã¼e by moje dcera vraã¼dila. To si myslã-te, ne?â€œ

Sedlina pokrã¡il rameny.

â€žPodã-vejte â€“ znala vã¡jehny tã™i obã›ti â€“ a vã¡jehny tã™i obã›ti mã›la dã- vod zabã-t. ã½ã¡dnã© poã™ã¡dnã© alibi na jejich vraã¼du nemã¡j. Je nynã- naã¡ã- hlavnã- podezã™elou, ã™ekl bych. Stejnã› tak bychom mohli podezã-rat vã¡s â€“ ale proã- byste vraã¼dil svã© milenky? A proã- jenom tyto? Ne, to nedã¡vã¡j logiku. Ovã¡jem vaã¡je dcera â€“ trpã- a je dlouhodobã› frustrovanã¡j. Kdyã¼ se k tomu pã™ipoã-te trvalã½ vztekâ€œ, Sedlina vzdychl a zadã-val se Broã¼anovi do tvã¡ã™e. Vã-bec si v tu chvã-li nebyl jistã½, zda je tento muã¼ zlomen faktem, ã¼e jeho dcera kvã-li nã›mu moã¼nã¡j tã™ikrã¡t vraã¼dila, nebo proto, ã¼e jsou v ohroã¼enã- jeho povã›st a kariã©ra.

Kdyã¼ osamã›li, Sedlinovi to nedalo a zeptal se Pecky: â€žDã›je se nã›co?â€œ

â€žNeâ€œ, brouknul schlã-plã½m hlasem Oliver.

â€žTak to vybalãœ, nedal se Sedlina. â€žO co jde?â€œ

Oliver vzdychl. â€žJe to v prdeli no.â€œ

Sedlina se na nã›ho pozornã› zadã-val: â€žCo jako? Musã-m to z tebe pã¡ã-it?â€œ

Oliver zrudl.

â€žJã¡ s nã- mã¡jm pomã-rãœ, zaã¡jeptal bezbarvã½m tã³nem.

â€žTo si dã›ã¡ã¡j prdel, Oliver, ã¼e?â€œ, zamraã-il se Sedlina. â€žTo ti nestaã-ilo, ã¼e uã¼ jsem tã› jednou z podobnã©ho prã-seru tahal?â€œ

Oliver se stydã›l â€“ nevã›dã›l vã¡jak, co ã™ã-kat.

â€žSeã¡ ã¼enatej, chlape, ã•ekã¡ã¡j dã-tã›. A seã¡j polda, doprã-ic.â€œ

Sedlina mã¡jlokdy zvyã¡joval hlas â€“ ale nynã- mã›l na Pecku vã¡ã¼nã› dopal. Tohle nenã- ã¼ã¡dnã¡j sranda. Je-li Markã©ta vraã¼edkynã›, mã¡j to Oliver blbã½.

â€žMã›l bych to hiã¡sitãœ, ã™ã-kal uã¼ opã›t vã›cnã½m tã³nem Sedlina.

â€žHele, Oliver, â€“ okamã¼itã› to skonã-ã¡ã¡j, jasnã½. Jã¡ si to nechã¡m pro sebe â€“ a je ti jasnã½, ã¼e pro tebe riskuju svou prdel.â€œ

Oliver vã›dã›l, ã¼e Sedlina normã¡lnã› moc sprostã›

nemluvÁ-. TeÁ• to z nÁ›ho vÁ›jak pÁ™Á-mo teklo. Pecka musel dÁ›t Sedlinovi za pravdu.

â€žJo, jsem hovado. Hele, neriskuj pro mÁ›. Já si to vyÁ¾eru.â€œ

â€žNa gesta mÁ›j Á•asu dostâ€œ, mÁ›chl rukou Sedlina.
â€žMyslÁ-m, Á¾e i tak si jeÁ›tÁ› v Á¾ivotÁ› vyÁ¾ereÁ›i hodnÁ› vÁ›cÁ-â€œ, rÁ½pl si do Olivera ironicky.

â€žJÁ› si totiÁ¾ poÁ™Á›d myslÁ-m, Á¾e vraÁ¾dil nÁ›kdo jinÁ½
neÁ¾ MarkÁ©ta BroÁ¾anovÁ›. A ty se modli, abych mÁ›l pravdu. Vyslechnout ji ale musÁ-m. A pokud tÁ› to do toho zatÁ›hne, nepÁ›jde moc dÁ›lat.â€œ

Oliver pÁ™ikÁ½vl. PlnÁ› mu doÁ›lo, co by to znamenalo pro jeho profesi, rodinnÁ½ Á¾ivot, jeho budoucnost. Milenka ho mÁ›j pÁ›knÁ› v hrsti. Á›val by â€œ ale je pozdÁ›.

JindÁ™iÁ›ka KreÁ›atovÁ›i Á™Á›dila jako fÁ›rie. PÁ›vodnÁ› mÁ›la mÁ›t dalÁ›ho kunÁ•ofta â€œ nic vÁ›c â€œ a nic mÁ›Á. Ale já- prÁ›jvÁ› doÁ›lo, koho Á¾e to mÁ›j pÁ™ed sebou. Prokecl se, Á¾e je jeho matka ve vÁ›zenÁ- â€œ a já- se nÁ›hle rozsvÁ-tilo. Jo â€œ o tÁ›hle stvÁ™e slyÁ›jela. Vykuchal nevinnÁ© zVÁ-Á™e â€œ jen kvÁ›li svÁ©mu dotÁ•enÁ©mu egu.

â€žPÁ™eÁ›la mÁ› chuÁ›â€œ, plivla mu do tvÁ›Á™e. â€žS vrahy koÁ•ek to nedÁ›lÁ›m, zlatoâ€œ â€œ Á™ekla to pÁ™Á-mo ledovÁ› â€œ a zasÁ›hla ho na nejcitlivÁ›jÁ›m mÁ›stÁ›.

â€žSeÁ› kurva a já› tÁ› platÁ-mâ€œ, zkusil si hrÁ›t na drsÁ›jka.

Jan KlecÁ›rek by ji jinak i docela pÁ™itahoval. Ale kdyÁ¾ vÁ›dÁ›la, co udÁ›lal â€œ ne. Mohl by bÁ›t zlodÁ›j, podvodnÁ-k â€œ moÁ¾nÁ› i vrah â€œ nÁ›jakÁ©ho lumpa tÁ™eba â€œ ale ne lidskÁ›i zrÁ›da. Snad i kdyby ji nabÁ›zel milion â€œ no dobÁ™e, nemÁ›j smysl já-t aÁ¾ tak daleko â€œ ale prostÁ› musel by hodnÁ› zacvakat, aby já- to stÁ›lo za to. Na nÁ›jakou tu tisÁ›covku kaÁ›le.

MÁ› dost bohatÁ½ch sponzorÁ› i tak.

â€žStrÁ• si prachy do prdele, uboÁ¾Á›ku â€œ a ptÁ›jka tam mÁ›Á¾eÁ› pÁ™idat. Ale do svÁ½, jasnÁ½?â€œ

Jan KlecÁ›rek si pÁ™ipadal jako zbitÁ½ pes.

â€žTohle ti nedaruju, krÁ›ivoâ€œ, sykl na ni. Div se nerozbreÁ•el.

Sedlina si v hlavÁ› zrekapituloval svou konverzaci s TruÁ¾anovou. Bavili se skoro dvÁ› hodiny. Ale musel se usmÁ›t â€œ pÁ™emluvil ji. Lidi, kterÁ© chtÁ›l, aby byli sledovÁ›ni, skuteÁ•nÁ› sledovÁ›ni jsou. Jedna okatÁ›, aby ji to rozhodilo â€œ a druhÁ½ pokud moÁ¾no tajnÁ›, aby nemÁ›l ani tuÁ›enÁ-, Á¾e se mu nÁ›kdo povÁ›sil na paty.

Pokud se Sedlina nemÁ›lil â€œ a argumenty musel pÁ™edloÁ¾it silnÁ©, kdyÁ¾ mu na to TruÁ¾anovÁ› kÁ½vla â€œ pak se vyÁ›jetÁ™ovÁ›nÁ› trojnÁ›sobnÁ© vraÁ¾dy chÁ½lilo ke zdÁ›rnÁ©mu konci.

NesmÁ- se vÁ›jak nic podcenit.

ProchÁ›zel si jednotlivÁ© body, jimiÁ¾ TruÁ¾anovou pÁ™esvÁ›dÁ›il: PÁ™Á-leÁ¾itost, motiv, Á•asovÁ½ rozestup mezi prvnÁ- a druhou vraÁ¾dou â€œ a

pak ten kontrast v tom, Á¾e tÁ™etÁ- mord nÁ;sledoval takÁ™ka hned po tom druhÁ™m.

Sedlina

jenom doufÁi, Á¾e se nezmÁ½lil â€“ a Á¾e k dalÁiÁ- mrtvole uÁ¾ nebude muset vyrÁiÁ¾et. MojmÁ-r KoÁ^aÁ™Á-k Á•ekal, aÁ¾ KvÁ›ta StaÁ™Á-novÁi pÁ™jde do svÁ©ho bytu. Celou dobu se schovÁiaval na schodech nad jejÁ-m bytem.

KoneÁ•nÁ› dorazila. OpilÁi se hrabala v kabelce. VÁ™bec si ho nevÁijmíla. KlÁ-Á•e jÁ- s rachotem vypadly na zem.

Snad tu nemÁi moc zvÁ›davÁ© sousedy. UtÁ›Ái oval se, Á¾e jiÁ¾ bude pÁ™noc. A na to, Á¾e se KvÁ›ta vracÁ- domÁ™ pozdÁ› a pod obraz, jsou sousedÁ© jistÁ› zvyklÁ- â€“ uklidÁ™oval se.

ShÁ½bla se a tÁ™esoucÁ- rukou nakonec odemkla dveÁ™e a chystala se vejÁ-t do bytu.

TeÁ•, zavelel sÁim sobÁ› KoÁ^aÁ™Á-k. Velice rychle k nÁ- sebÁ›hl â€“ a neÁ¾ si uvÁ›domila, co se dÁ›je, natlaÁ•il ji do bytu, vytÁihl ze zÁimku klÁ-Á•e a nohou dveÁ™e zabouchl.

â€žCo chceÁi, kretÁ©ne?â€œ, zajeÁ•ela KvÁ›ta. DoÁi lo jÁ-, koho mái pÁ™ed sebou.

â€žTy prachy mi máiÁi dÁit zÁ-tra, ne? Ale jestli chceÁi uÁ¾ dnes?â€œ

Strnula. ChÁipala, Á¾e kvÁ™li penÁ›zÁ™m nepÁ™iÁiel. Tedy â€“ ne, aby jÁ- je dal.

â€žVypadniâ€œ, pokouÁjela se vystÁ™Á-zlivÁ›t. â€žBudu kÁ™iÁ•et.â€œ

To uÁ¾ ji pÁ™itiskl ruku na pusú a druhou ji stiskl krk.

Ani nevÁ›dÁ›la jak, podaÁ™ilo se jÁ- ho nakopnout do nejcitlivÁ›jÁiÁ-ch muÁ¾skÁ½ch partiÁ-. Doslova zavl bolestÁ- a na chvÁ-li ji pustil.

MusÁ-m rychle pryÁ•, napadlo KvÁ›tu. Kdyby jen se tolik nemotala.

MojmÁ-r, rudÁ½ vzteky, ji srazil na podlahu. Jak byl rozzuÁ™enÁ½, vytÁihl z kapsy nÁ-Á¾, kterÁ½m jÁ- chtÁ›l pÁ™vodnÁ› pouze pohrozit â€“ a kdyÁ¾ se KvÁ›ta sbÁ-rala ze zemÁ› â€“ zabodl jÁ- ho do levÁ© hornÁ- poloviny zad.

VykÁ™ikla â€“ ale jejÁ- hlas pÁ™eÁiel rychle do skomÁ-ravÁ©ho stÁ©nÁinÁ-.

MojmÁ-r

jÁ- vytrhl nÁ-Á¾ ze zad a upustil ho na zem.

Vyndal z kapsy dalÁiÁ- pÁ™edmÁ›t, kterÁ½ si pÁ™inesl. LÁitkovÁ½ pÁi sek, kterÁ½ obÁ›ti omotal kolem hrdla â€“ a nekompromisnÁ› utÁihl.

Jeho obÁ›Á¥ se nezmohla na jakÁ½koli odpor. Nepolevoval. Pouze poslouchal, jestli to, co se tu odehrÁivalo, nevzbudilo pozornost nÁ›kterÁ©ho ze sousedÁ™.

NezdÁi lo se. Asi byli u KvÁ›ty zvyklÁ- na rÁ™znÁi vystoupenÁ-. Anebo jim to bylo jednoduÁi je jedno â€“ co se budou montovat do nÁ›Á•eho, do Á•eho jim nic nenÁ-.

Správně 1/2 pátý-šup, pochvaloval si Kořádk-k.

Konečně mu došlo, že už nemusí- ten zpropadený 1/2 pátýsek tolik svárat.

Tělo Květy Staňkové se sesunulo na zem a tělo je zůstalo ležet. Zkoušel ji nahmatat puls a zjistit dech.

Její vyšetření vypouleno oči ale dávaly najevo, že tady už život dříve vyprchal.

Uvědomil si, že je od krve. Zaklel. Chtěl, aby to bylo ticho, nekrváčelo. Nepovedlo se.

Ale co je tma a nejlépe udělat, když co nejrychleji zmizí. Bundu někde zahodí- ale daleko tady v okolí- by to udělal jen vlá.

Chvěli se pátýmhrabuje v Květině kabelce. Vezme si její klávese.

Zamkne ji tu aspoň ji hned neobjeví.

Sebere zkrvavený nářek a jde ho do koupelny umýt. Pořád si ošistí- tělo obličej a ruce namydlí- pro jistotu hned nákolikrát.

Srdce mu buď- a někde v krku.

Myšlenky mu v hlavě pátýmo vědomí. Jednu vyděra odklidil ale je tu druhý. Jakmile se domykne, co se stalo, udějí ho. Květu měla ráda. Bude to tedy muset dotáhnout až do konce.

Pátém 1/2-ji, kdy nejdříve-ve Květině tělo někdo objeví.

Občas za ná- chodí- právě Jindřicha Krejčatovi. Potéboval by aspoň tak 1/2den, aby se mohl pátýpravit.

Čas ho ale nesnesitelně tlačí.

Tažná Ferencovi má strach. Doufala, že se toho dotrhně otrapy baví- a másto toho ji sledují- ve dne v noci. Na její stě- to dělá- dost hloupě, že si jich všimla. Ale to nic nemá- na situaci, že je pro policii podezřelá.

Co jí dáš- ale mnohem věce, že nedají- pokoj ani Richardovi. Vždy byl v době vraždy tělo dáváky plně v jiném koutu světa. Nechápe to. Blbě je, že Richard má něco s tou Krnájkovou. A policie jde po každém, kdo je spojen aspoň se dvěma- vražd.

Že mohl si někoho najmout, že měl jí- s taká nevinně 1/2m 1/2razem ve tvářích Sedlina.

Kouř- kolem její rodiny jako sup. Ale oni pátýece nejsou žádní mršiny. Je blbě, že se dostali k Daliborovi. Teď už věd- a s Monikou spali oba. Něco se už dostalo i do bulvárů. Na její stě- jen v souvislosti s její manželé. Jak ale bude trvat dlouho, a počíte si i o svém synovi?

Ne, tohle jednoduše nesmí- dopustit.

Kouř se do nehtů. Potébovala by se spojit

samoliby. â€žTak aŕ vŕim to klapeâ€œ, neodpustil si slovnŕ- ŕjtulec na zŕjvŕr.

Markŕta Broŕanovŕj pŕmi vŕslechu o Oliverovi vŕbec nemluvila.

Byla pobledilŕ â€œ mŕla kruhy pod oŕima. ŕ patnŕ spala â€œ a zŕejmŕ opakovanŕ plakala.

Hlavnŕ- slovo pŕmi jejŕ-m vŕslechu mŕla Veronika Truŕanovŕj. Ptala se Markŕty na to, jak snŕjela, ŕe holky, co spaly s jejŕ-mi kluky, mŕly pomŕr i s jejŕ-m otcem. Potŕ ji smaŕila na absenci alibi.

Z mŕsta se vŕjak vyŕjetŕovatelŕ nepohnuli. Nemŕli vraŕednou zbraŕ, nenaŕli odŕ-znutŕ vlasu Moniky Bareŕovŕ.

Veronika Truŕanovŕj byla oŕividnŕ nespokojenŕ a rozmrzelŕ.

â€žŕekl bych, ŕe ona to nenŕ-â€œ, vyjŕdŕil svŕj nŕzor Sedlina.

â€žSnad budete mŕ-t ŕstŕ-, co se tŕe toho sledovŕnŕ-â€œ, suŕje utrousila Truŕanovŕj.

â€žTak nŕjakŕ informace uŕ mŕme â€œ doŕkal bych ŕasuâ€œ, reagoval s klidem Sedlina.

Jindŕka Kreŕatovŕj mŕla od Kvŕtina bytu klŕ-ŕe. Mojmŕ-r Koŕaŕ-k nepoŕ-tal s tŕ-m, ŕe se u nŕ- stavŕ- tak brzy. Jindŕka vŕjak potŕebovala o nŕ-em s Kvŕtou mluvit â€œ a kdyŕ jŕ- nereagovala na mailu a SMS â€œ pŕmiŕlo jŕ- to divnŕ.

Kreŕatovŕj nebyla ŕdnŕ hrŕkovŕj princezna â€œ a vydrŕela vskutku hodnŕ â€œ ale kdyŕ objevila tŕlo svŕ kamarŕdky, otŕŕslo to s nŕ- do morku kostŕ-.

Sedlina s Peckou se uŕ rozhlŕ-ŕeli po bytŕ.

â€žMyslŕ-ŕ, ŕe to souvisŕ- s tŕmi ostatnŕmi mordy?â€œ, obrŕtil se na Sedlinu Pecka.

â€žNevidŕ-m tu ŕdnŕ odstŕenŕ vlasu â€œ ani minulŕ obŕti â€œ a ani tŕto. Vsadil bych se, ŕe i nŕ-ŕ byl pouŕit jinŕ. To pak ŕekne pitva. Nemŕ-eme sice nic vylouŕit â€œ ale zatŕ-m nemyslŕ-m, Olivero, ŕe to nŕjak souvisŕ-â€œ

Kdyŕ se Kreŕatovŕj trochu uklidnila, vyjevila jim svŕ podezŕenŕ-.

â€žVŕ-m, ŕe vydŕ-rala Mojmŕ-ra Koŕaŕ-ka.â€œ

â€žŕCEŕ-m ho vydŕ-rala?â€œ

